

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 czerwca 2014 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) S.A. z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od J. I. kwoty 2468,28 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.11.2012 r. do dnia zapłaty. Dodatkowo domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, iż dochodzona kwota stanowi wierzytelność - ze świadczonych usług telekomunikacyjnych świadczonych i rozliczanych w ramach konta klienta o numerze (...) przypisanego pozwanemu - w związku z zawartą umową z poprzednikiem prawnym powoda - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Zadłużenie pozwanego wynikające z umowy wynosi 2468,28 zł na dzień złożenia pozwu. Na kwotę tą składają się: 2099,28 zł - należność główna, 369,00 zł - odsetki ustawowe. Wierzytelność tą powód nabył na podstawie umowy cesji z dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy L. Z.w L. VI Wydział Cywilny nakazem zapłaty z dnia 16 lipca 2014 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...)uwzględnił powództwo w całości i zasądził koszty sądowe na rzecz powoda (k. 4v.).

Od powyższego nakazu zapłaty J. I.złożył sprzeciw, w którym zakwestionował on korzystanie z usług strony powodowej. Telefon nie był przez niego używany i został zwrócony bez aktywacji (k. 25v.-26). Powołał się również na inną sprawę, w której złożył sprzeciw i która została postanowieniem Sądu Rejonowego w S. umorzona.

Wobec złożonego sprzeciwu od nakazu zapłaty, Sąd Rejonowy L. Z.w L.VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2014 r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S..

Zarządzeniem z dnia 15 maja 2015 r. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu (k. 1).

W pozwie wniesionym w dniu 01 czerwca 2015 r. w odpowiedzi na w/w wezwanie reprezentujący powoda pełnomocnik na dowód zawarcia wskazanych umów przedstawił odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 lipca 2013 r. wraz z wyciągiem z listy dłużników stanowiącym załącznik do umowy (k. 61-62, 63), umowy z dnia 17 października 2012 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z Regulaminem (k. 64-74), rozliczenie konta (k. 74), faktury VAT (k. 75-80).

W piśmie procesowym z dnia 23 lipca 2015 r. pełnomocnik powoda dokonał szczegółowej analizy okoliczności faktycznych sprawy z powołaniem się na przepisy prawa (k. 92-96).

W piśmie procesowym z dnia 30 sierpnia 2015 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie (k. 102). Na rozprawie dnia 07 września 2015 r. potwierdził fakt zawarcia umowy z (...)i odbieranych faktur, choć zaznaczając, iż po nadesłaniu mu umowy i aparatu telefonicznego, po półtora roku odesłał telefon bez używania go. Wielokrotnie kontaktował się z (...) i napisał również w tej sprawie pismo

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 17 października 2012 roku pozwany J. I.zawarł z (...) sp. z o.o.z siedzibą w W.umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). Pozwany w zamian za świadczenie powyższych usług, zobowiązał się m.in. do zakupu telefonu, zapłaty opłaty aktywacyjnej i zapłaty rachunków zgodnie z przesłanymi fakturami. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy. Strony przewidziały w niej karę umowną w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przed upływem terminu, na jaki został zawarty ten kontrakt. Pomimo upływu wyznaczonego terminu zobowiązania nie były uregulowane przez pozwanego.

W dniu 17 lipca 2013 roku (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności, mocą której zbył przysługujące mu niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne wynikające z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wobec pozwanego.

Podany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: umowę przelewu wierzytelności z dnia 17 lipca 2013 r. wraz z wyciągiem z listy dłużników stanowiącym załącznik do umowy (k. 61-62, 63), umowę z dnia 17 października 2012 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z Regulaminem (k. 64-74), rozliczenie konta (k. 74), faktury VAT (k. 75-80, 122-127), częściowy wykaz wierzytelności (k. 121), Regulamin promocji (k. 128-139).

Ustalone powyżej okoliczności nie stanowiły przedmiotu sporu.

W ocenie Sądu wytoczone powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych została szczegółowo uregulowana w przepisach art. 56 i n. ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. tj. z 2014, poz. 243 z późn. zm.). W ramach tych regulacji w art. 57 ust. 6 tego aktu normatywnego przewidziana została możliwość ustalenia w umowie kary z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu. Wysokość tego roszczenia nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

W umowie z dnia 17 października 2012 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych – na pierwszej stronie, jaki w § 8 ust. 2-4 strony przywidziały wymóg zapłaty przez abonenta kary umownej w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przed jej upływem.

W świetle przepisu 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Ponadto, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art. 511 k.c.).

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dokumentów załączonych do pozwu: kopii umowy przelewu wierzytelności czy też umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) stwierdzić należy, że dokumenty przedłożone przez powoda potwierdzają skuteczność dokonanego przelewu wierzytelności jak i zasadność wytoczonego powództwa.

Wobec niekwestionowania przez pozwanego faktu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, pozwany potwierdził skuteczność czynności dokonanej przez powoda i zasadność dochodzonego w drodze powództwa roszczenia. Zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają (...) dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

Podkreślić należy, że pozwany J. I. nie wskazał dowodów przeciwnych, które by zwalniały go z zobowiązania wobec powoda. Podał, iż przesłał jakieś pismo czy też prowadził rozmowy telefonicznie z poprzednikiem prawnym powoda, nie dodając bliższych szczegółów. W ocenie Sądu trudno jest więc nadać walor dowodowy takiemu oświadczeniu pozwanego, bowiem Sąd nie wyrokuje na podstawie twierdzeń, których istnienie i prawdziwość nie zostało przez stronę pozwaną w żaden sposób udowodnione.

Z drugiej strony, strona powodowa szczegółowo udokumentowała okoliczności podnoszone w pismach procesowych. Wynika z nich, że pozwany nie uregulował należności z następujących faktur VAT: nr (...) - kwotę 50,94 zł, nr (...) – kwotę 29,95 zł oraz nr (...) – kwotę 17,39 zł. Ponadto pozwany nie uregulował kary z tytułu niedotrzymania warunków promocji w kwocie 2001,00 zł oraz ustawowych odsetek przewidzianych w umowie.

Mając na względzie fakt przyznania przez pozwanego większości podnoszonych przez stronę powodową twierdzeń, Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, uznał zasadność wytoczonego powództwa i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu – na mocy art. 98 k.p.c. Zgodnie z tą zasadą, pozwany jako strona przegrywająca proces w całości winien zwrócić powodowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Na powyższe składa się poniesiona przez powoda opłata skarbową z tytułu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, uiszczona opłata od pozwu – w wysokości 31,00 zł. (ustalona w oparciu o przepis z art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 j.t.) oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600,00 zł. Te ostatnie ustalono na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490 j.t.).

Skarb Państwa w niniejszej sprawie jest wierzycielem w zakresie części kwoty z tytułu niedobranej w pełnej wysokości opłaty sądowej w kwocie 61 zł (100 zł – 31 zł). A zatem stronę pozwaną obciążają brakujące koszty sądowe, które Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.